

Та нехай грає, та виграє;
 Вин потугоньку чує;
 Та іздіялась та потугонька
 На Семерицькому полі:
 Та розсипалось у чумаченькам
 Три маженьки соли.
 Та прийшла до ёго дивчінонька
 Соли купувати;
 Та вона ж соли не купила,
 Тільки жалю наробила.
 Чого в тебе та чумаченько
 Сорочка не біла?
 Та хіба в тебе, чумаченько,
 Матенька не рідна?
 Та хіба ж тебе, чумаченько,
 Нуженька заїла?

№ 440.

Ой давно, давно я в матеньки була;
 А вже ж мої стежки, всі мої доріжки
 Терном заросли, пилом припали,
 Що тиею червоною калиною позависали.
 Як я захочу, весь терн висічу,
 Та в пень вирублю, в пучки пов'язу,
 Я до свого рїда, до батька, до неньки
 Манесенькою пташкою полетю.
 Низько літіла, ниде не сіла,
 Я сіла, я пала у матеньки в саді, на винограді;
 А моя матинька, як сіра утинька,
 В постелі лежить, нічого не чує.
 Пі невісточка — сива голубочка
 Війшла води брати:
 Ой вставай, матинько-сірая утинько,